

тъ, та паднѣла планина Меру*) въ море-то. Свѣтъ-тъ насмалко останѣло изново да падне въ Хаоса, кога-то Вишну ся прѣобразилъ на една безмѣрна костенурка (жълва), та появль възъ чюрукъ-тъ си свѣта и така прѣдвариль поразилъ-тъ, коя-то щяла да разнебити свѣта. Благодареніе на тѣхъ подпоркѣ, земя-та си дойде на обыкновенно-то мѣсто, и всичко влѣзе въ рядъ. При всичко това нѣколко капкы отъ божественно-то питіе, намѣсили ся въ морскы-ты воды, та прѣобразили една чясть на млѣчно Езеро, изъ кое-то излѣзълъ единъ ядъръ бѣлъ слонъ съ три смукала, и единъ хубавъ конъ съ три главы.

Другъ пѣтъ земя-та пакъ насмалко останѣло да ся затріе; единъ страшенъ исполинъ ъхъ сплескалъ и свилъ като едно листо отъ хартиѣ, та ъхъ завлѣкълъ въ дѣно-то на безднѣ-тъ. Вишну ся прѣобразилъ на глыкъ, спустилъ ся подырѣ му, застигнѣлъ го и го смазаль; послѣ прибраль земѣ-тъ, та ъхъ тури на мѣсто-то ѳ. По-сѣтиѣ, Вишну ся прѣобразилъ на лвъ за да излѣзе на главѣ на другъ исполинъ по имя Хираніа, кой-то съ гордость-тъ и нечестіе-то си развращаваль чловѣческый родъ. Божественный лвъ излѣзълъ изъ единъ стлѣбъ, та ся врьлилъ възъ чюдовище-то и го раскѣсаль.

Слѣдъ тыя прѣвы подвигы, Вишну ся явява вече на земѣ-тъ подъ чловѣческый образъ. Ето случая на пято-то му възплъщеніе, или а в а т у р ѣ както го казвать Индійци-ти:

*) Меру е обыкновенно жилище на богове-ты. На връха на тѣхъ планинѣ ся възвышава Ленгамъ, едно голѣмо и тайнственно дрьво, кое-то напомнива едно прѣначено въспоминаніе за дрьво-то за познаваніе добро или зло, на кое-то плодове-ты до-караха испѣждане-то на нашы-ты прѣдѣды отъ земный рай.